

foto Jana Matěásková

Milí přátelé!

Kejchám. Smrkám. Kašlu.

Celej rok.

A teď slyším, že přichází sezóna respiračních nemocí.

Kovid.

Chřipka.

Černý kašel.

A co teď s tím?! 😊

Novým senátorem za Mladoboleslavsko a část Turnovska (včetně Turnova) je Ondřej Lochman (STAN), který zvítězil s 60,84 procenta; druhý Igor Karen (ANO) získal 39,15 %. Ondřej Lochman nahradí v senátu za obvod 38 Raduana Nwelatiho (ODS), současného prvního náměstka Mladé Boleslavi. Volební účast byla 20,76 procent.

Nově zvolený senátor Lochman zůstane neuvolněným místostarostou Mnichova Hradiště. V krajském zastupitelstvu už neusedne.

Město Turnov v tomto ročníku získalo Odpadového Oskara za nejnižší produkci směsného komunálního odpadu v kategorii města nad 5 000 obyvatel v Libereckém kraji.

Z aktuálních dat vyplývá, že se odpadové hospodářství obcí v České republice celkově zlepšuje. Roste počet obcí s produkcí pod 150 kg na obyvatele a rok. Například sídel nad 5 000 obyvatel je celkově v České republice již více než 40... a Turnov mezi ně patří. (Marcela Jandová)

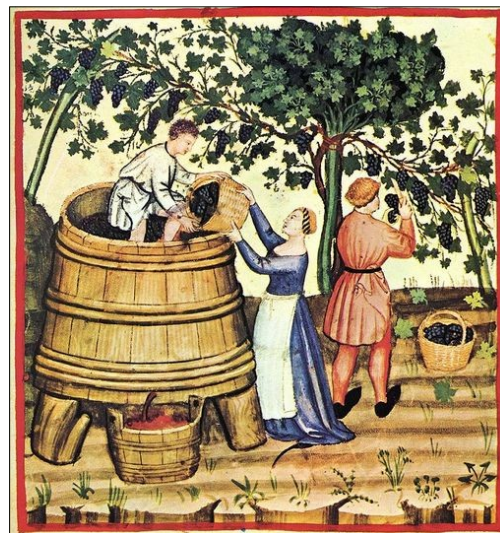
Historik Na víně. Není název kulinářského receptu, ale přednášky v netradičním formátu, na kterou vás zveme. Povídání o historii a současnosti vína a vinařství v Českém ráji a jedné kouzelné zahradě vám na závěr zpříjemní ochutnávka výborných vín vypěstovaných a vyrobených na dohled od Trosek. Na posluchače se těší Miroslav Cogan z Muzea Českého ráje a Petr Halama ze Zahrady Panorama ve Štěpánovicích.

3. 10. od 17:00 v muzeu

Jaroslav Egert: Turnovské pivovary

Kapitoly z historie turnovského pivovarnictví. Jaké pivovary v Turnově byly a už nejsou, kde vlastně stály, jak úspěšné byly a kteří sládky jsou skryti za značkami jako Turnovský granát nebo hruboskalský Malvaz. To jsou otázky, na které odpoví sám autor jedinečné knihy Pivovary Českého ráje.

9. 10. od 17:00 v muzeu

Už 45 let stojí v čele turnovského fotoklubu Safír Břetislav Jansa, od roku 2000 také vedoucí Sdružení fotografů Euroregionu Nisa Kontakt. Za sebou má už více než 1000 výstav Safíru a Kontaktu nejen u nás.

I tak si stále najde čas na vlastní tvorbu. Výstava fotoobrazů Břetislava Jansy, letošního držitele ministerské ceny za audiovizuální a výtvarné aktivity, je v kavárně Cafe Depo v Turnově k vidění do 21. října.

HOSTINEC U BAŽANTA

Do 8. září byla v Kamenářském domě výstava *Kde se pivo pije...*, která představovala turnovské hostince konce 19. století a první poloviny století následujícího. V roce 1892 se dá ve městě napočítat na třicet zařízení poskytujících pohostinské služby, budovu jednoho z nich bychom našli přímo v dnešním areálu muzea.

Jednalo se o podnik U Bažanta (čp. 70), kde je v současnosti administrativní část muzejních budov. Patrový dům s mansardovou střechou, k jehož jižní straně přiléhá zahrada v prostoru domu zaniklého již za třicetileté války, představuje unikátně dochovanou památku, která vznikala od konce středověku až do 20. století. Stávající hmota objektu vychází z barokních přestaveb a do dnešních dnů zůstala téměř beze změn. Velmi cenná je fasáda do ulice v pozdně barokní úpravě druhé poloviny 18. století a pískovcový portál nacházející se na místě vstupu do domu za průjezdní bránou.

Dvůr hostince s venkovním posezením (vlevo) a stájemi (vpravo). Konec 19. století

V roce 1760 zakoupil dům Josef Zich z Rosenfeldu, který vedle něho nechal u sochaře Jana Chládky staršího vytvořit sousoší sv. Václava, sv. Jana Nepomuckého a sv. Antonína Paduánského (kamenná kašna byla před podstavec sousoší připojena v roce 1897 při novém dláždění Skálovy ulice). V roce 1800 koupil dům Adam Patočka a v držení jeho rodiny byl po šest generací až do 70. let 20. století. Patočkovci v přízemí domu sami provozovali nebo pronajímali hostinec, který podle domovního znamení nesl jméno U Bažanta. Místní si hostinec pojmenovávali i podle nájemců a vžily se tak i názvy u Žáků (1880–1899), u Škodů (1899–1910), u Bernardů (1910–1915), u Patočků (1915–1928), u Loudy (1928–1933) či u Zelenky (1933–1938). V létě bylo u hostince zřizováno venkovní posezení ve stínu kaštanů, u kterého měli hosté k dispozici i kuželník. Budova byla propojena se stájemi – v inzerci se objevuje informace, že se zde dalo ustájit až 70 koní.

Hostinec a sousoší sv. Václava, sv. Jana Nepomuckého a sv. Antonína Paduánského. Konec 19. století

Hostince byly odpradávná místa setkávání a sehrály významnou roli v rozvoji spolkové činnosti v poslední třetině 19. století.

V hospodách docházelo mimo jiné k zakládání různých bratrstev, spolků nebo stolních společností, které si vybrali určitý podnik pro své pravidelné schůze, valné hromady a večírky. Hostinec U Bažanta sloužil po určitý čas jako klubová místnost spolku Studentstva Turnovského, založeného v roce 1873. Jednalo se o osvětový, kulturně vzdělávací spolek a předmětem jeho schůzí bývaly zábavy,

divadlo, akademie, koncerty nebo třeba společné výlety. Program představení i večírků připravovali studenti především na období vánočních, velikonočních a letních prázdnin. Na akce vybírali vstupné, načež z příjmů financovali svoji činnost a pokud dosahovali zisku, odváděli jej do organizací, které podporovaly na studiích nemajetné žáky. Spolek rovněž vedl vlastní knihovnu, kterou mohli jeho členové využívat.

„Věkovité kaštany mohly by dlouze vyprávěti o veselých sešlostech, příhodách a mladistvém zpěvu, znějícím do pozdních tichých nocí a rušícím nemálo spící měšťany.“ Takto v roce 1940 vzpomínal malíř Karel Kinský na zábavy turnovských studentů.

Turnovští studenti nebyli jediným spolkem scházejícím se v hostinci U Bažanta. V roce 1888 se rozhodla další skupina zdejších pravidelných hostů založit ve městě sociální spolek „Stůl pravdy“. Jeho členové poskytovali teplá jídla pro děti školou povinné z chudých poměrů. Polévkové akce pořádali zvláště v zimních měsících, nejdříve pro žáky zlatnické a kamenářské školy, později i pro děti docházející do obecných škol.

Za první republiky se v místnostech hostince scházeli i členové Klubu československých filatelistů Turnov, Místního odboru československé obchodní besedy nebo Esperantského kroužku. V roce 1928, kdy hostinec přebíral restaurátér Jiří Louda, se zde točily tři druhy piva – plzeňský prazdroj, malorochovecký ležák a svijanský granát. Každou sobotu a neděli se zde pořádaly tancovačky.

V roce 1945, po skočení druhé světové války, se novým hostinským stal Josef Paštika, který si hostinec pronajal od majitele domu Bohuslava Patočky. Scházeli se zde členové znovuobnoveného Studentstva Turnovského (již pod hlavičkou Svazu české mládeže), Klubu českých alpistů Turnov nebo část sboru zpěváckého spolku Antonín Dvořák. V březnu roku 1948 došlo k vykácení starých kaštanů, které řadu let dávaly stín oblíbené letní zahrádce. Stromy měly být již ve špatné kondici a hrozilo, že při silnějším větru poškodí historicky hodnotný dům nebo barokní sousoší (dnes v tomto prostoru opět jeden kaštan roste).

Hostinec zde fungoval do konce 40. let minulého století, kdy výměrem z 15. ledna 1949 zrušil turnovský ONV Patočkovu koncesi k provozování hostinské a výčepnické živnosti. Jako důvod ke zrušení koncese byla uvedena nadbytečnost a skutečnost, že živnost nebyla provozována osobně a šlo jen o výčep, který neposkytoval stravování. V 50. letech byla v původních prostorách restaurace veřejná vývařovna a posléze čalounická dílna. V 70. letech se zde nacházel Klub důchodců.

V roce 1977 koupilo dům U Bažanta turnovské muzeum, a to od poslední majitelky z rodiny Patočků, Emilie, které byl dům odkázán v roce 1972 manželem Bohuslavem s dovětkem, že když nebude schopna se o něj postarat, má ho dát městu pro potřeby muzea. Po prodeji domu v něm Emilie Patočková nadále bydlela i s dalšími nájemníky dvou bytových jednotek. Na konci 80. let si do budovy začalo muzeum přesouvat své kanceláře. Ke komplexní

rekonstrukci domu došlo mezi lety 2011–2014. Dům je součástí turnovské městské památkové zóny a je zapsán na seznamu kulturních památek.

/ Antonín Mojsl, Muzejní čtvrtletník

27TH MEZINÁRODNÍ INTERNATIONAL
SYMPOZIUM SYMPOSIUM OF
SOUČASNÉHO CONTEMPORARY
ŠPERKU JEWELLERY
TURNOV TURNOV

1./11. 10. 2024
Muzeum Českého ráje v Turnově
Museum of the Bohemian
Paradise in Turnov

VÝSTAVA EXHIBITION 2. 10. / 10. 11. 2024

Alejandra Campos Taylor MX / Martina Dempf DE / Susan Ewing US / Herman Hermsen NL /
Levan Jishkariani GE / Soňa Kabaňová SK / Farieda Nazier ZA / Pavel Opočenský CZ /
Oldřich Sládek CZ / Peter Vermandere BE / Young Talent : Václav Soukup CZ

≡ Turnovské kulturní tipy:

pátek 4. října od 19:00, kostel Narození Panny Marie

Čtvero ročních dob v Českém ráji – Josef Špaček a Barocco sempre giovane

Barokní hudba v posledních letech prožívá obrození a získává si stále větší posluchačskou oblibu. Mnoho zapomenutých děl se po staletích dočkává svého provedení. Vivaldiho cyklus houslových koncertů známý jako Čtvero ročních dob však toto obrození nepotřebuje. Skladba je v našem kulturním prostoru všudypřítomná, objevuje se ve filmech, zní v nákupních centrech i v reklamách. Přesto není zprofanovaná a je naopak stále vyhledávaná interprety i posluchači. Je to zkrátka tak dobré, že je škoda to odložit a neprovozovat. To je jednoduchý důvod, proč Vivaldi a proč Čtvero ročních dob.

Vstupenky za 390 Kč jsou k zakoupení v síti Enigoo nebo na recepci Střelnice.

sobota 5. října od 14 hodin na Střelnici

KULTURNOV 2024 - Oslava turnovské kultury

Program festivalu:

14:00 DS při ZŠ 28. října - Indiánská pohádka - divadlo (Kino Sféra)

14:00 start Běhturnov (před Střelnicí)

14:30 Bodlák - koncert (před Střelnicí nebo velký sál)

14:45 výroba čajových směsí - rukodělná dílna pro děti (zrcadlový sál)

15:45 vyhlášení Běhturnov (vestibul)

16:00 Axis Deficit - koncert (vestibul)

16:45 Na Židli - Tři prasátka a vlk - loutkové divadlo (zrcadlový sál)

17:00 módní přehlídka značky DMania (velký sál)

17:45 Vojta Franců - talkshow (Kino Sféra)

18:45 Roubovaný Vokurky - koncert (velký sál)

19:45 Fox Mentos - R. I. P Hamlet - divadlo (zrcadlový sál)

20:30 The Boband - koncert (velký sál)

21:30 Franta Vokoun Jr. - Potměšilé dílo Laka Bum - autorské čtení (zrcadlový sál)

22:00 Dědkové - koncert (velký sál)

středa 9. října od 18 hodin, kino Sféra

Vietnam z jihu na sever

Vydejte se s Pavlem Chlumem a Petrou Kvardou objevovat Vietnam. Celá cesta začne v Tay Ninh s procesím náboženství Cao Dai, odkud je to už jen kousek ke Cu Chi – místu Vietnamské války, kde Vietkong vybudoval 200 km podzemních tunelů plných nástrah. Po noci v Saigonu vyrazíme na sever přes Mui Ne, Nha Trang, Da Nang a Hue. Ve Vinh Moc se pak téměř proplazíme podzemní vesnicí, kde lidé žili během války 6 let. Phong Nha, Ninh Binh, Hang Mua nebo zátoka Ha Long jsou další ze spousty nádherných přírodních scenérií, kde se musí každý cestovatel zastavit.

čtvrtek 10. října od 19 hodin v městském divadle

Miniparty s Karlem Šípem

Zábavná talk show baviče, moderátora a textaře Karla Šípa na motivy televizního pořadu Všechnopárty. Pořadem provází Jiří Bláha. Prostor dostanou také dotazy diváků. Délka pořadu: 120 minut, vstupné od 350 Kč

11. 10. v 19.30 v městském divadle

2084 (Divadelní spolek Kašpar)

Jsou svátky, zpívá Karel Gott. I v roce 2084, kdy hlas Zlatého slavíka stále ještě zní z rádia. Ale co se světí? Není Božský Kája spíš oslavencem? A čím žijí obyvatelé Českých zemí po tzv. druhém obrození? Komu teď patří Karlštejn? Kam mizí obyvatelé, kterým se nelíbí nové pořádky? A vyhraje Sábliková zlatou?

Skvělá černá komedie o možné budoucnosti této země od současného českého autora Miloslava Vojtíška (S. d.Ch).

Režie: Šimon Dominik

Výprava: Karel Čapek

Hrají: Ondřej Novák, Lukáš Jůza, Matyáš Greif, Milena Steinmasslová

Vstupné: v předprodeji 420 / 450 Kč, na místě 520 Kč

(délka představení: 1 hodina a 15 minut bez přestávky)

pátek 11. října od 19.30 v kině Sféra

Sabaton – The Tour To End All Tours

Ultimátní heavymetalový zážitek a oslava největšího turné Sabatonu v historii. Zažijte v kině monstrózní živé vystoupení legendární skupiny v koncertním filmu Sabaton – The Tour To End All Tours. Tento elektrizující snímek, natočený během evropského turné v amsterdamském Ziggo Dome v roce 2023, perfektně zachycuje esenci energických vystoupení Sabatonu a ukazuje schopnost skupiny vyprávět historické příběhy skrze heavy metal.

neděle 13. října od 17 hodin v kině Sféra

EOS: Mladý Picasso

Pablo Picasso je jedním z největších umělců všech dob. Mnoho filmů se zaměřuje na jeho pozdější roky – jeho umění, milostný život i široký okruh jeho přátel. Jak to ale celé začalo? Jaké důvody vedly k Picassově vzestupu?

Klíčovou roli hrála tři města – Málaga, Barcelona a Paříž. Film všechny postupně navštíví a prozkoumá jejich vliv na Picassa a jeho raná umělecká díla. Podrobně se zaměřuje na dvě období umělcovy tvorby – modré a růžové. Film vás tak zavede až do roku 1907 k vytvoření obrazu Avignonské slečny, který představuje klíčový milník historie výtvarného umění.

turnovsko

VALDŠTEJN – Svatohubertská slavnost

12. 10. od 13.00 do 17.00

Oblíbená akce se zaměřením na myslivost se po letech vrací na Valdštejn. Bohatý doprovodný program zahrnující prezentaci lesních spolků, sokolníky, doprovodnou hudbu a další. Vstup je od 12:00 hodin zdarma.

Program:

13 : 15 ukázky lovecké hudby, signálů a hlaholů

13 : 30 slavnostní pasování na myslivce

13 : 45 ukázky vábniček a vábení zvěře

14 : 30 předvedení plemen loveckých psů

15 : 15 představení loveckých dravců

16 : 00 ukázky vábniček a vábení zvěře

16 : 30 Svatohubertská mše v kapli sv. Jana Nepomuckého na hradě Valdštejně za doprovodu trubačů a Pěveckého sboru Antonín Dvořák.

V areálu hradu bude připraveno občerstvení a také interaktivní stánek s lesnickou a mysliveckou tematikou.

TATOBITY – 4. října od 19 hodin v kulturním domě
Patrola ŠLAPETO

ZÁMEK VELKÝ SÁL
Lomnice nad Popelkou

KONCERT SOUBORU CONSPIRO
Ozvěny české hudby

3. 10. 2024 | 19:00
Vstupné 200 Kč

ÚČINKUJÍ:
Barbora Bouchnerová | zpěv
Jana Vávrová | fagot, zobcová flétna
Karolína Matysová | harfa, zobcová flétna
Anežka Chmelařová | zobcová flétna
Monika Chmelařová | klavír

Pracovníci lomnického muzea zvou na další akci z cyklu letošních muzejních přednášek. Uskuteční se **v úterý 8. října** od 17 hodin pod názvem „Hrad Rotštejn v proměnách času“. Jedná se o populárně naučnou přednášku dlouholeté kastelánky Hany Talli Hlubučkové. V rámci jejího povídání se projdeme časem od středověké historie, přes výzkumy posledních více než tři desítek let až po 36 let dobrovolnické činnosti zapsaného spolku Ochrana Klokočských skal na hradě a v jeho širokém okolí. Vstupné je dobrovolné.

Josef Pekař: Hrad Rotštejn, 1920

semily

≡ **Senátorkou ve volebním obvodu Jablonec nad Nisou bude Lena Mlejnková (SLK), má 62,92 procenta hlasů. Druhý Milan Kroupa (ANO) dostal 37,07 procenta hlasů. Druhého kola voleb se zúčastnilo 20,57 procenta voličů.**

Dosavadní senátor Jaroslav Zeman (ODS) letos nekandidoval.

V prvním kole získala Mlejnková 24,44 procenta hlasů, Kroupa 26,45 procenta hlasů. V obvodu Jablonec nad Nisou usilovalo letos o senátorský post šest kandidátů.

Nově zvolená senátorka Lena Mlejnková (SLK) by se v Senátu chtěla věnovat zdravotnictví a sociálním věcem. Do konce volebního období plánuje zůstat starostkou Semil, zasedat ale bude i v krajském zastupitelstvu, kam byla před týdnem znovu zvolena.

Mlejnková porazila ve druhém kole voleb do Senátu v obvodu 35, který zahrnuje okres Jablonec n/N a část okresu Semily.

≡ **Oblíbená burza knih ve vestibulu Jitřenky bude 4. října mezi 8. a 17. hodinou.**

‣ Už jste se někdy oblékali do šatů středověkých dam nebo do rytířského brnění? Láká vás návrat do středověku? V muzeu si od 4. října můžete potěžit meče, vyhrát rytířský turnaj, obléci si středověký oděv, ale i vyzkoušet řemeslné dovednosti, práci písaře a mnohé další historické aktivity. Zkusit si můžete také různé středověké hry od roztáčení káči, chození na chůdách nebo hru v kostky. Přijďte se podívat na interaktivní výstavu s dobově precizně vyhotovenými replikami, ale i zcela novými hravými aktivitami, a prožijte si historii na vlastní kůži.

4. 10. 2024 9:00 – 5. 1. 2025 16:00 v semilském muzeu

‣ Nenechte si ujít Drakiádu na Kozákově 2024

Rok se sešel s rokem a opět se přiblížila velká dračí supershow. Draci se již nemohou dočkat a připravují se na svůj hromadný slet na nejvyšším kopci v okolí Semil! Vezměte s sebou svého draka a **v sobotu 5. října** můžete opět zažít nezapomenutelné okamžiky při jejich vypouštění a putování po obloze v okolí Riegrovy chaty KČT na Kozákově. Presentace a start akce je před chatou KČT od 13 do 15 hodin.

Na naši závěrečnou velkou akci v roce 2024 se chystají draci všech velikostí a jmen. Vlastnoručně si můžete vyrobit svého létajícího kamaráda a je možné se prezentovat i s draky zakoupenými v obchodech. Naše odborná komise bude mít v průběhu akce napilno a bude vyhodnocovat jednotlivé modely a jejich provedení podle různých kritérií.

Přijďte pobejt v hojném počtu

/ Klub českých turistů, odbor Semily

‣ První vlna nejvýhodnějších vstupenek na Jazz pod Kozákovem je již v prodeji!

Letošní 38. ročník festivalu Jazz pod Kozákovem přináší novinku v podobě super výhodné festivalové permanentky, kterou nabízíme v limitovaném množství 100 ks!

Platí na všechny tři festivalové večery – pátek, sobotu a neděli 15. – 17. 11. 2024 a pro naše věrné návštěvníky ji nabízíme za skvělých 590 Kč (pro studenty a seniory dokonce za sníženou cenu 450 Kč).

Přejeme si totiž, aby tenhle jedinečný hudební zážitek byl dostupný pro každého! Za bezkonkurenční cenu si tak budete moci vychutnat koncerty Jana Smigmatora s PSO, Barbory Botošové, Adama Bena Erzy, Lash&Grey, Niky, Petra Nikla a dalších. Proto nečekejte, až budou pryč, a kupte si svůj lístek v předprodeji na webu nebo v kanceláři KC Golf

‣ Semilské kulturní tipy:

4. října

JIZERKA – JIZERAN

Semilské hudební rodiny - Rok české hudby

Koncert dvou největších „hudebních rodin“ v Semilech. Pěvecký sbor Jizerka byl založen ve školním roce 1964/65 při základní škole v Semilech - Podmokli-

cích. Sbor dlouhá léta vedli společně Alena a Václav Brádlovi. Společnými silami vybudovali z původně školního souboru velkou „jizerkovskou rodinu“ o několika odděleních, která si dokázala získat uznání v Čechách i zahraničí. Pěvecký spolek Jizeran Semily, historie člena Unie českých pěveckých sborů (UČPS) sahá do r. 1860, jeho praporu do r. 1848. V r. 1969 se rozpadl, po obnovení (1989) absolvoval na 530 koncertů v 90 lokalitách šesti zemí. Spolupracuje se sbory, orchestry i sólisty. Interpretuje hudební materiál od písní až po mše a kantáty. Sbor řídí Jiří Kurfírt, předsedou spolku a UČPS je Jaroslav Vávra.

8. říjen v 17. 30, čítárna knihovny

ČESKÝ RÁJ – moje velká láska

Setkání se Zdeňkem Mrkáčkem nad jeho nejnovější knihou „Český ráj – moje velká láska“, která je volnou procházkou od Turnova a Maloskalska, Trosek a Podtroseckých údolí, Příhraz a Mnichova Hradiště přes Sobotku a Jičín a jejich okolí až po Lomnici nad Popelkou. Autogramiáda a podpis knih na místě.

⇒ O skladateli Jiřím Bažantovi (27. 9. 1924 – 25. 11. 2011) / II.

Milí čtenáři, ve druhém zamyšlení nad životem Jiřího Bažanta bychom vás chtěli seznámit „v základech“ s tvorbou Jiřího Bažanta (dále JB). Protože toho napsal opravdu hodně sám anebo ve spolupráci s Jiřím Maláskem (JM) a Vlastimilem Hálou (VH), vybíráme to nejznámější.

Jeho skladby hrály prakticky všechny významné české orchestry taneční hudby. O současné populární scéně řekl JB Milanu Lasicovi: „Já k té dnešní muzice nemám žádný vztah, protože chybí ta silná melodika, která kdysi bývala. Pro mě to hlavní.“ Přinášíme i některá foto z archivu Jakuba Bažanta. Více jich zhlédnete na výstavě 2 x 100 = Jiří Šlitr a Jiří Bažant.

Na gymnáziu byl JB členem amatérského tanečního orchestru Metropolitan, započala tu i jeho práce aranžérská a skladatelská. Zatím, co byl totálně nasazen, natáčela se v únoru 1945 jeho první nahrávka, swingová skladba Utržený knoflík. Na vysoké hrál se souborem Arnošta Kavky a Pavla Bayerleho. Když konečně po skončení VŠ obchodní získal práci, uvědomil si, že nebude mít žádnou perspektivu, nevstoupí-li do KSČ, o což nestál. V 50. letech vystupoval jako klavírista s Orchestrem Ladislava Habarta a naposledy do roku 1958 s Orchestrem Ladislava Bezubky, kde komponoval písně i instrumentální skladby. V r. 1958 se začal věnovat převážně skladbě, ale dlouho hrál v duu s JM, v němž byl autorem většiny aranží, ačkoli využívali i práce jiných autorů.

Je radost poslouchat na internetu jejich aranže na odkazu – Hudba Piano Duo Malásek Bažant. Společně cvičili také ve výloze hudebních nástrojů pana Šlégl v pražské Anglické ulici. Lidé se zastavovali a poslouchali. Kromě dua hrál i sólově s orchestrem Dalibora Brázdy, souborem Oty Čermáka, Filmovým symfonickým orchestrem, Tanečním orchestrem Československého rozhlasu

a účinkoval v ND, Realistickém divadle, Divadle S. K. Neumanna, Divadle ABC a Semaforu, jehož členem však nikdy nebyl.

S Jiřím Maláskem

Z TV pořadu „Recital 64“ (1965, rež. Ján Roháč, píseň Klokočí, Jiří Šlitr, Jiří Suchý, hrála Rytmická skupina divadla Semafor, řídil Jiří Bažant – klavír, Ladislav Štáidl – sólová kytara, Stanislav Zeman – basová kytara a Karel Turnovský – bicí, studio v Hostivaři) máme humorný doklad, jak Šlitr zpívá o takt později a JB se „divadelně“ diví. V pořadu Kam zmizel ten starý song (2004) si o tom M. Lasica s JB s gustem popovídali. Písňe skládal JB na texty Zdeňka Borovce, Vratislava Blažka, Petra Rady, Vladimíra Dvořáka, Jiřiny Fikejzové, Ivo Fischera, Pavla Kopty, Jiřího Štáidla a dalších. Interpretovali je Karel Gott, Karel Hála, Milan Chladil, Waldemar Matuška, Václav Neckář, Eva Pilarová, Viktor Sodoma a další. Instrumentální tvorba zahrnovala i skladby tzv. vyššího populáru zvláště pro Pražský smyčcový orchestr, soubor J. Dvořáčka a Orchester Studio Brno.

Z raného mládí si pamatuji dvě písně v podání M. Chladila: Červené pantoflíčky (1961, text J. Štáidl) a Chtěl bych mít kapelu (1962, Vrat. Blažek) – tu díky skvělému televiznímu klipu. Češi v nich už tenkrát byli výborní. Pěkná je píseň Dívka s kyticí (1962, Pavel Grym, K. Gott), příjemná pak lyrická Potají (1964, J. Štáidl, zpívala Eva Pilarová). Půvabný je duet Ozvi se stará ozvěno (1965, J. Štáidl, z rep. Divadla Apollo, zpívali Pavlína Filipovská a Josef Zíma). Mám rád hit Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě (1965, Vrat. Blažek, interpret V. Neckář). Halo, děťátko! z Bratislavské lyry 1969 (J. Štáidl) na medaili nedosáh-la. Neměla šanci proti triádě songů s protirežimním a protiokupačním podtextem (1. Píseň o mé zemi – hudba Pavel Žák – Karel Černocho: Za vrchy

bez moří leží ta zem. Svět o ní hovoří v dobrém i zlém. Tam zvony vyzvání a v očích plane zář. Když loď se naklání, tak lidé najdou svoji tvář..., P. Žák – renesanční umělec, zpíval K. Černoš, 2. Mosaznej džbán – Jindřich Brabec, Jiří Aplt, Nad' a Urbánková, 3. Hej páni konšelé – Jaromír Klempíř, J. Štáidl, K. Gott – píseň rozrušila Gustáva Husáka – vzpomínáte?), ale byla to typická „festivalovka“ (na YouTube z r. 2007 má přes 152 000 návštěv) z linie orchestrálního popu 60. let, kdy JB opouštěl svůj swingový profil, jenž ho ovládal ještě počátkem 60. let.

Sodoma se za interpretaci této – a podobných písní – nestaví, chtěl směřovat jinam (seriál Bigbít), ale její melodičnost je nezpochybnitelná. JB nepřilnul k rocku ani k rock'n'rollu. Jeho písně získaly dvakrát stříbrnou Děčínskou kotvu na stejnojmenném festivalu (1973, Chléb se solí; 1975, Krajem jít). Byť jim nelze upřít melodickou linku, jsou prakticky zapomenuty. Plnokrevnou píseň Bud' rád! (vydána 1977, text I. Fischer) zpíval W. Matuška. S Maláskem napsali hudbu k Písni o jasmínu (1964, Eva Sadková, Hana Hegerová, pěkný kytarový doprovod). Jsou autory spartakiádních skladeb pro cvičení mladších a starších žáků (1985).

S Karlem Effou

S JM nebo VH byl JB úspěšný ve filmové hudbě. JM na otázku M. Nyklové, redaktorky týdeníku Rozvoj – „Je vždycky nutný hudební nápad?“ – odpověděl: Nejedem. Nápady ovšem nerostou jako houby po dešti. Není to políbení Múzy, ale veliká zkušenost a hudební paměť. To neznámá, že pracujeme s hotovými věcmi, jsme asi jako kuchařky, které ze známých hudebních ingrediencí dokáží vytvořit něco nového. Naše řemeslo také vyžaduje znalosti uměleckých slohů, literatury, a nejen hudby klasické, ale i zábavné. Filmový muzikant musí umět

pracovat se vším, co bylo. Musí umět stylizovat. Třeba má vyjádřit baroko – použije barokní hudbu, ale ve své moderní stylizaci.“

Připomeňme filmy Zámek pro Barborku (1962, rež. Stanislav Strnad, hl. role Petr Kostka), Starci na chmelu (1964), Dáma na kolejích (1966, rež. Ladislav Rychman, scén. V. Blažek, herci – Jiřina Bohdalová, Radoslav Brzobohatý, František Peterka), Bylo čtvrt a bude půl (1968, tam si zahrál pianistu při konkurzu mladého ambiciózního zpěváka – hrál Michal Pavlata, spoléhal na hudební paměť a reprodukci, neuspěl), Utrpení mladého Boháčka (1969, rež. Fr. Filip, scén. Eduard Verner, herci: Pavel Landovský, Stella Zázvorková, Jorga Kotrbová, Regina Rázlová), Muž, který rozdával smích (1970, rež. Vladimír Sís, Jiří Sovák a herci vzpomínají na rež. Martina Friče), Můj brácha má prima bráchu (1975, rež. St. Strnad, scén. V. P. Borovička, Fr. Vlček st., herci: Libuše Šafránková, Jan Hrušínský, Roman Čada), Jen ho nechte, ať se bojí. (1977, rež. L. Rychman, herci: Helena Vondráčková, Luděk Sobota), Brácha za všechny peníze (1978).

S Jiřím Maláskem, Věrou Liškovou a Raoulem Schránilem

JB a JM skládali pro krátké animované a vědecké filmy nebo pro reklamní snímky (140 titulů) a stejně obsáhlá je i jejich tvorba k TV inscenacím. Měli film a divadlo rádi. Připomeňme Ikarův pád (1977, rež. Fr. Filip, scén. Jiří Hubač, herci: Vladimír Menšík, Jana Hlaváčová, Jaromír Hanzlík ad.), Nezralé maliny (1980, rež. Fr. Filip, scén. J. Hubač, herci: L. Pešek, Fr. Filipovský, M. Nedbal, J. Šejbalová, O. Sklenčka ad.), Ubohý pan Kufalt (1981, rež. Fr. Filip, scénář Ed. Verner dle románu Hanse Fallady, herecký koncert Lud'ka Munzara, Rudolfa Hrušínského, Ivy Janžurové, Ilji Racka, Petra Haničince,

Josefa Somra, Josefa Vinkláře ad., inscenace dostupná na internetu), Tažní ptáci (1983, rež. Fr. Filip, scén. J. Hubač, Vlastimil Brodský – Zlatá nymfa za mužský herecký výkon na TV festivalu v Monte Carlu, výborný výkon Vl. Menšíka). Bylo by záslužné a přínosné, kdyby se filmových melodii ujal Podkrkonošský symfonický orchestr. Samozřejmě, k tomuto účelu se nabízí i hudba z dlouhodobého seriálu Pan Tau. V 70. letech bylo natočeno v koprodukcii s SRN a Rakouskem 33 dílů (rež. Jindřich Polák, scén. Ota Hofman, J. Polák, hrál báječný Otto Šimunek, Jan Werich ad., na hudbě pracovali i V. Hála a Jaromír Vomáčka). Malásek litoval, že u nás seriál nebyl tak populární jako v cizině.

Z jiné seriálové tvorby jmenujme hudbu ke Třem chlapům v chalupě (1962, z 15 dílů se zachovaly jen 3), Eliška a její rod (1966), Dobrá voda (1982) a Rozpaky kuchaře Svatopluka (1984). Ze scénické divadelní hudby to pak byly inscenace: Lišák Pomet, Hadrián z Římsů a Šeherezáda.

/ Jaroslav Vávra, Semilské noviny

železnobrodsko

≡ Česká Kanada – nejen po stopách loupežníka Grázia

7. 10. od 18.00 v kině

Cestovatelská přednáška s Liborem Drahoňovským.

Beseda je zaměřena na přírodní krásy i historické pamětihodnosti České Kanady. Zastavíme se u krásných balvanů bizarních tvarů, které jsou pro tento kraj charakteristické. Neopomineme ani přírodní rezervaci Hadí vrch, která se nachází v odlehlém místě v těsné blízkosti rakouských hranic. Toto vřesoviště s porosty jalovců a žulovými skalisky evokuje severskou divočinu. Prohlédneme si také hodnotnou památkovou rezervaci ponejvíce renesančních domů ve Slavonicích, hrad Landštejn, romantický zámek v Českém Rudolci, právem nazývaný Malá Hluboká, dále četné starobylé kostely a architektonicky hodnotné kostely, poutní místa, boží muka i vesničky s lidovou architekturou. Část pořadu je věnována středověké a raně novověké historii, dále poněkud pohnutým novodobým dějinám regionu. V době minulého režimu se území České Kanady částečně ocitlo v zakázaném pohraničním pásmu, což způsobilo úplný zánik některých vsí. Povíme si zajímavé informace o působení a významu šlechtických rodů, které výraznou měrou přispěly k rozvoji kraje. Především se jednalo o pány z Hradce a Krajíře z Krajku, kteří po Rožmbercích a již zmíněných pánech z Hradce patřili k nejvýznamnějším jihočeským šlechticům. I oni rovněž zasloužili mnohé rybníky nejen na České Kanadě, ale i v okolí Chlumu u Třeboně.

Vstupné: 50 Kč.

**KRÁSNÁ,
PĚNČÍN –**

NOSITEL TRADICE **Jiřina Štrunclová**
ve spolupráci s Kittelovým muzeem na Krásné
pořádají **IV. setkání**
12ti sklářských řemesníků, odborníků u sklářských kahanů.
(Klana, Horčíková, Kurfířová, Anđílová, Sabotka, Sochor, Straková, Hradecká, Miler, Knapková, Stříbrná, Matišá, Parzí Šťárská)
**SKLÁŘSKÝ
VÍKEND**
12. - 13.10. 2024
od 9:00 - 17:00 hodin
hosty setkání budou:

ŽELEZNÝ BROD – Výstavu *Jindřich Tockstein*, představující unikátní kolekci obrazů, grafik, kreseb a skla, které odhalují bohatost a rozmanitost tvorby tohoto významného umělce, si můžete v Galerii Vlastimila Rady prohlédnout **do 12. října**.

Výstava se koná při příležitosti 110. výročí jeho narození. Připomínáme si tak umělcův jedinečný přínos do světa výtvarného umění. Tocksteinova díla jsou charakteristická hlubokým citovým nábojem a originálním pohledem na svět kolem nás. Výstava zahrnuje jak jeho rané práce, které reflektují formativní roky a hledání umělecké identity, tak i jeho pozdější tvorbu, ve které se odráží bohaté zkušenosti a umělecká zralost.

jičínsko

JIČÍN – Co se chystá v jičínské knihovně?

Ve čtvrtek 3. října přijede na besedu hudební skladatel Jaroslav Krček, který je uměleckým vedoucím souboru Musica Bohemica a činným dirigentem. Vytvořil i hudbu k několika celovečerním filmům, pohádkám i filmům dokumentárním. Stále spolupracuje jako autor hudby k různým divadelním představením a vytváří skladby pro děti.

Slavnostní uvedení nové knihy **Křik straky** Dany Beranové proběhne **v úterý 8. října** od 18 hodin.

Jedná se o pokračování úspěšné knihy žánru fantasy **Zpěv straky o čarodějce Henice**, která se rozhodne pomáhat lidem svým lékařským umem. Literární kritiky knihu, kterou vydává nakladatelství Host, velmi oceňují.

(ms, *Jičínský zpravodaj*)

JIČÍN – Co se chystá v jičínském divadle?

V pátek 11. října už podruhé vystoupí v Jičíně soubor čtyř výjimečných muzikantů hrajících originální úpravy nejen filmových hitů, **Prague Cello Quartet**. Těšit semůžete na jedinečný koncert plný originální hudby i humoru.

12. října a 26. října opět začne sezona v Loutkovém divadle Srdíčko pohádkou **Oklamaný Hastrman**. Hraje se jako obvykle v tradičních časech, tedy ve 14 a 16 hodin. (KZJM)

VALDŠTEJNSKÁ LODŽIE – LORENZO MASOTTO (IT)

11. 10. od 20.00

Melancholická klavírní hudba z města milenců italského skladatele a pianisty. Minimalistická hudba skladatele a klavíristy z italské Verony, který uchvátil diváky festivalu Lodžie Worldfest v roce 2021, se vrací do barokní památky. Lorenzo Masotto je italský pianista a skladatel. Studoval hru na klavír a skladbu na F.E.Dall'Abaco abacus Conservatory ve Veroně a poté na Liszt School of Music ve Výmaru (Německo). Jeho hudební cesta začala v devíti letech, kdy začal hrát na klavír. Po letech studia kompozice a jazzu experimentoval s prog/post-rockovou hudbou a zabýval se divadelní a filmovou hudbou. „Nikdy mě nenapadlo psát jen v jednom hudebním stylu. Miluji hudbu v její podstatě a vše, co píšu, buduje mou sebedůvěru a mou schopnost psát z širší perspektivy.“ Masotto vydal alba v Rusku, Polsku, USA, Kanadě, Anglii a Itálii a hostoval po celém světě.

Vstupné: v předprodeji 200 Kč, na místě: 250 Kč.

BRADA - RYBNÍČEK – Brada Nostra

V roce 2000 se skupina dobrovolníků rozhodla vrátit kříž na vrch Brada. Tehdy vznikl ze 200 let starého trámu, avšak vydržel pouhých 8 let. Staré dřevo a extrémní vlivy počasí na temeni kopce dokonaly zkázu poměrně v krátkém čase. Nástupce symbolu byl zhotoven z nového smrkového dřeva. Na obou těchto křížích se podílel tesař a truhlář, restaurátor muzea v Jičíně pan Josef Miláček. Kříž číslo 2 (počítáno od začátku milénia) stál na svém místě celých 16 let.

Za tu dobu parta nadšenců z obce Brada-Rybníček, jičínských atletů a starostů Ticháčka a Svobody památník doplnila o kovanou lucerničku ze zámečnické dílny Honzy Brajera, obložení betonového podstavce pískovcem a mramorovou desku se jmény zakladatelů Mikulášského běhu, což provedl kameník, pan Švec. Přibyly i dřevěné schody z jižní strany. Místní nadšenci pod vedením starosty Ticháčka vyčistili vrchol kopce od náletových dřevin, a jeho temeno se svatými

Petrem a Pavlem se tak stalo jednou z nejkrásnějších a nejnavštěvovanějších vyhlídek Českého ráje.

Nic ale netrvá věčně, a to se týká i kříže na Bradech. Na konci února se povážlivě naklonil a v prudkých poryvech větru nastalo nebezpečí, že spadne. Při velké návštěvnosti vyhlídky hrozilo riziko úrazu.

Kříž číslo 2 šel po 16 letech k zemi.

Dobrovolníci oslovili mistra tesařského řemesla Honzu Macouna, který má za sebou řadu pozoruhodných realizací, z nichž za zmínku stojí dřevěná plastika Peliška u koupaliště v Prachovských skalách. Mistr rozhodl, že kříž vyrobíme z dubového dřeva.

Strážce Brad, místní patriot Aleš Kroh, se okamžitě dal do práce. Když se tento muž uvede do pohybu, těžko ho někdo může zastavit, zejména pokud drží vrčící motorovou pilu.

Nádherný strom změnil stanoviště. Z původního místa v lese, na dohled od vrcholu Brada, zaujal rovný dvanáctimetrový kmen o průměru půl metru polohu ležícího střelce na louce u cesty. V té chvíli přebírá velení Mistr Macoun. Rozhodl se pro náročnější variantu opracování přímo na louce. Teď už jen dostat symbol všech křesťanů na vrchol kopce a vysadit jej na téměř dvoumetrový kamenný podstavec. Jičínská atletika a místní nadšenci nesli 600 kilogramů těžký trám po schodech až na temeno kopce. Tito dobrovolníci vyčistili vyhlídku od náletových dřevin, vynosili nahoru lešení a zase snesli dolů...

Jim patří náš dík, stejně jako základní skupině ve složení Honza Macoun, otec a syn Ticháčkové a motor celého projektu Aleš Kroh. Všichni pracovali dobrovolně bez nároku na mzdu. Odměnou nám všem byla bohoslužba na Zmrtvýchvstání o velikonoční neděli, kdy byl kříž na Bradech posvěcen panem farářem Josefem Kordíkem z farnosti Železnice.

Bud' s Bohem, svatý kříži, a stůj na Bradech alespoň další půlstoletí.
(ms, *Jičínský zpravodaj*)

tanvaldsko

DESNÁ –

Krakonošův divadelní podzim
pátek 11. října v 16.30 hodin
ZÁJEZD do Vysokého nad Jizerou
ŠAMU Štítina
Clément Michel
ANI O DEN DÝL!
Francouzská komedie
Objednávky vstupenek od 2. září
na tel.: 775 685 489
nebo v IC Riedelova vila

Město Smržovka

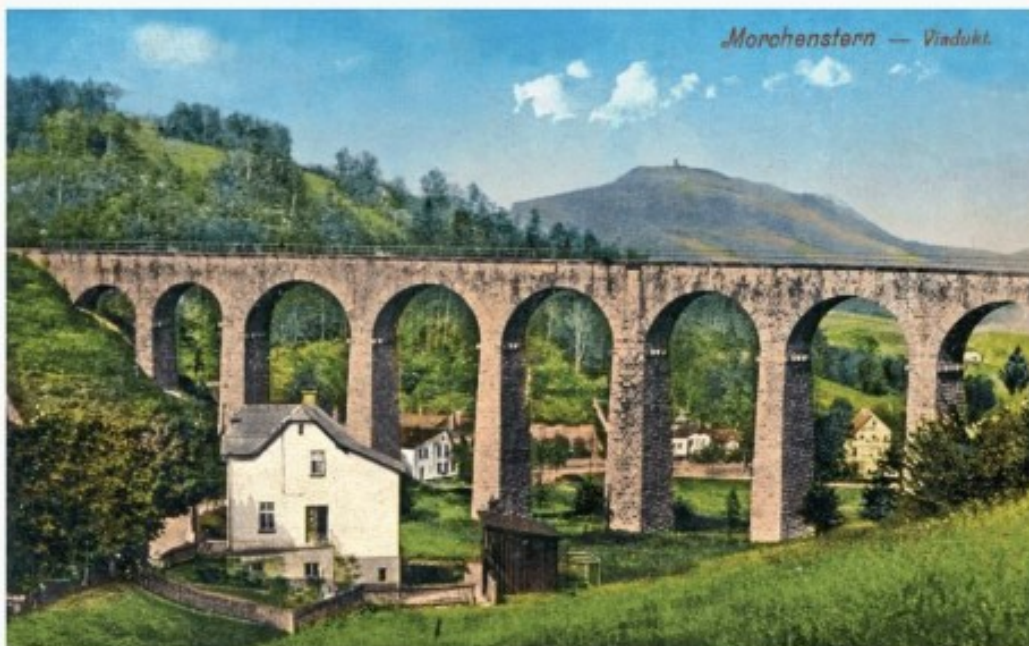
a Muzeum místní historie Smržovka

Vás srdečně zvou do smržovského Zámečku na výstavu

130 LET SMRŽOVSKÉHO VIADUKTU
1.–31. října 2024

Výstava je uspořádána pro připomenutí historie nejenom stavby viaduktu, ale i smržovského úseku železniční trati z Liberce do Tanvaldu.

Pro návštěvníky jsou připraveny fotografie, zajímavé informace, nový model viaduktu s projíždějícím vláčkem, historické drážní předměty, ale i návrhy na logo oslav 130. narozenin viaduktu.

Výstavu můžete zhlédnout během týdne od 8 hodin, v pondělí a středu do 16 hodin, v úterý a čtvrtek do 15 hodin, v pátek do 11.30 hodin (polední přestávka: po-pá 11.30-12.30 hodin) – před plánovanou návštěvou vám doporučujeme si telefonicky ověřit, zda jsme přítomni (tel.: 483 369 325, 727 806 195), o víkendu pouze v sobotu od 13 do 16 hodin (s výjimkou soboty 19. října, kdy bude přístupná od 10 do 18 hodin).

liberecký kraj

LIBEREC, SEMILY – Liberecký kraj musel kvůli insolvenční stavbě firmy BREX hledat nového zhotovitele závěrečných prací na zařízení Služby sociální péče TEREZA v semilské lokalitě Na Vinici. V současné době je potřeba

dokončit střešní konstrukci objektu. Krajští radní na svém včerejším jednání firmu vybrali. Je jí MBQ za nabídkovou cenu zhruba 69,73 milionu korun s daní.

„Vzhledem k insolvenční firmě BREX si Liberecký kraj nechal u některých staveb možnost finančních pozastávek. Co se týče semilského objektu Tereza, ten se zakonzervoval a na dodělání zbývající části stavby jsme vypsalí nové výběrové řízení,“ uvedl Zbyněk Miklík, náměstek pro resort ekonomiky, majetku, investic, veřejných zakázek a informatiky.

„Do konce roku bychom chtěli smlouvu s nově vybranou společností MBQ uzavřít. Ta bude mít na dokončení 300 dnů po převzetí staveniště. Rádi bychom objekt na přelomu roku 2025 a 2026 vybavili a spustili do provozu. Tímto Liberecký kraj nicméně tak jako tak nabral – ne vlastní vinou – s otevřením objektu více než rok zpoždění, což mě velice mrzí.“

Semilská stavba by měla přinést moderní vybavení pro poskytování sociálních služeb v podobě asistovaného bydlení pro handicapované klienty ve čtyřech domácnostech.

BREX měl zasmluvněné v Libereckém kraji silniční stavby v celkové hodnotě 253,876 milionu korun s daní. U pozemních staveb se jednalo o Centrum odborného vzdělávání Libereckého kraje zdravotnicko-sociální SZŠ Turnov za zhruba 51,47 milionu korun s daní. Dále to byla zmíněná budova TEREZA v Semilech a také liberecké Hudební kulturně kreativní centrum Lidové sady, kde však kraj vybral jiného dodavatele ještě před podpisem smlouvy s BREXEM.

/ Filip Trdla, Liberecký kraj

LINDAVA – Certifikát o zápisu do UNESCO převezmou skláři ve čtvrtek 3. října od zástupce ministerstva kultury u příležitosti slavnostního zahájení Mezinárodního sklářského symposia IGS ve sklárně Ajeto v Lindavě. Znalosti,

řemeslo a dovednosti ruční výroby skla byly zapsány na Reprezentativní seznam nehmotného kulturního dědictví lidstva UNESCO 6. prosince minulého roku.

Rozhodnutí padlo na 18. zasedání Mezivládního výboru pro ochranu nehmotného kulturního dědictví UNESCO v Botswaně. Společnou nominaci zpracovalo a podávalo celkem šest zemí, Francie, Německo, Finsko, Španělsko, Maďarsko a Česká republika. Zapsány byly horké i studené sklářské techniky včetně ruční výroby bižuterie.

Za Českou republiku zpracovalo nominační dokumentaci Muzeum skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, společně

s ministerstvem kultury, Ústavem lidové kultury ve Strážnici a Národním muzeem v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm.

Právě ředitelka jabloneckého muzea Milada Valečková společně se zástupci sklářské komunity v čele s ředitelem sklárny Ajeto Davidem Ševčíkem, který je hostitelem zahájení IGS, převezmou doklad o zápisu z rukou zástupce ministerstva kultury.

„Jsem velmi ráda, že si ministerstvo kultury k předání certifikátu vybralo právě zahájení IGS. Symposium je bezesporu jedna z výkladních skříní českého sklářského řemesla a umění,“ uvedla Valečková.

/ Muzeum skla a bižuterie Jablonec n/N + Jan Mikulička

mnichovohradištsko

/// Masarykovo náměstí je opět o kus blíže své finální podobě. V polovině září bylo dokončeno dláždění kolem Klubu i proměna okolí morového sloupu a začalo stěhování části úřadu do kanceláří ve zrekonstruované budově. Aktuální etapa revitalizace náměstí a kompletní rekonstrukce Klubu probíhaly vedle sebe a vzájemně se ovlivňovaly. Jejich souběh plánovaný nebyl, vzhledem ke komplikovanému výběru dodavatele rekonstrukce Klubu, kterého se podařilo najít až na třetí pokus, a časově vázané dotaci však nebyla ve hře jiná varianta. V praxi to znamenalo několikaměsíční přerušení revitalizace náměstí a odsun závěrečné etapy na rok 2025. Jakmile litoměřická stavební firma Chládek a Tintera dokončila práce na Klubu a začala staveniště kolem budovy vyklízet, pustila se do práce společnost H-Intes, která má na starosti revitalizaci náměstí. Během léta došlo k úpravě prostranství kolem morového sloupu, který je nově nasvícený, k vytvoření záhonů, jimž dominují dvě původní magnolie, a v jejichž stínu je možné usednout na dřevěné lavičky.

Také před vstupem do Klubu bylo dláždění dokončeno. Přímo před budovou vznikla nová podesta, jež může při společenských akcích posloužit jako podium. Na ni lze vystoupat po schodech nebo se dát po mírném nájezdu, jenž zajišťuje bezbariérový přístup do kulturního stánku. Uvnitř Klubu ještě probíhají drobné práce na interiérech a vybavování nábytkem, některé kanceláře jsou už ale zabydlené. Jako první se do objektu, jenž tvoří s radnicí jeden průchozí celek, přestěhoval finanční odbor městského úřadu. Naleznete jej v prvním patře. Sloužit začala rovněž nová zasedací místnost, v níž byla v září zřízena volební místnost. To sál Klubu si na svou premiéru bude muset ještě chvíli počkat. Čekají jej ještě drobné dokončovací práce a zařizování. Na jeho vybavení audiovizuální technikou přispěl 1,5 milionu korun Nadační fond Škoda Auto. A kdy bude na náměstí zcela hotovo? „Jakmile bude dokončena stavba mostu na Klášter a bude zrušena objízdná trasa vedoucí přes náměstí, budeme moci zahájit poslední etapu. Ta bude hotova během jedné sezóny. Dodavatele máme vysoutěženého a těšíme se, že po pěti letech si budeme moci konečně říct, že máme hotovo,“ komentuje starosta Jiří Plíhal. Závěrečná etapa

Historický trojplášník Sopwith Triplane poprvé vzlétl a čeká ho slavnostní křest

V Mladé Boleslavi v minulém týdnu poprvé vzlétl historický trojplášník Sopwith Triplane . Jedná se o věrnou repliku postavenou podle původní dokumentace britské továrny Sopwith z roku 1916. Označení letounu odpovídá stíhačce, se kterou na západní frontě létal nejlepší australský stíhač Robert Alexander Little. Slavnostní křest repliky tohoto letounu se uskuteční **v pondělí 7. října** od 16 hodin u leteckého muzea.

Repliku ve skutečné velikosti postavil pro Nadační fond letadla Metoda Vlacha pan Ing. Petr Tax se svým týmem, originální americký hvězdicový motor Warner Scarab pro repliku zakoupil zrepasoval a zapůjčil Ing. Petr Handlík. Ten také dnes s replikou poprvé vzlétl.

Stavbu repliky financoval Historical Flying Club, který byl pro podporu staveb historických letadel založen v Mladé Boleslavi v roce 2012.

Letoun, který vykazuje dobré letové vlastnosti, které odpovídají vlastnostem originálu létajícímu v první světové válce bude ozdobou stálé expozice leteckého muzea Metoděje Vlacha v Mladé Boleslavi.

/ Pavel Šubrt, SM Mladá Boleslav

≡ Z dějin tur(nov)istiky: Karel Resl (1859 – 1919)

Na konci ledna uplynulo 105 let od úmrtí profesora Karla Resla, nejvýznamnějšího funkcionáře odboru Klubu českých turistů v Turnově za dob Rakouska-Uherska. Jakožto první jednatel (1892–1897) a čtvrtý předseda odboru (1903–1919) sehrál při rozvoji turistiky v Českém ráji klíčovou roli a po právu si zaslouží podrobněji představit.

Karel Resl se narodil **2. října 1859** v domě čp. 68 ve Skálově ulici do rodiny vzorkorytce Václava Resla (1814–1869). Učil se na veřejné průmyslové škole v Turnově a absolvoval vyšší reálku v Pardubicích.

V roce 1884 nastoupil jakožto učitel na nově založenou c. k. odbornou školu pro broušení drahokamů v Turnově (dnes Střední uměleckoprůmyslová škola). Specializoval se na výuku češtiny, mineralogie, živnostenských počtů, měřictví a měřického rýsování, průmětnictví (technického kreslení), odborného rýsování pro kamenáře a na nauku o stínu (stínování a perspektivě). Měl být vzorným učitelem a svým žákům upřímným přítelem a dobrým rádcem. Vedle pedagogické činnosti ještě spravoval knihovnu a pečoval o školní nerostopisné sbírky.

Ve školním roce 1899/1900 vydal učebnici pro nauku o drahokamech, do které uceleně sepsal své přednášky k žákům II. a III. ročníku. V roce 1913 se učebnice dočkala druhého upraveného vydání, ze kterého se žáci učili až do poloviny 20. století. S odbornými přednáškami vystupoval i na veřejnosti, značnému zájmu se těšily jeho výklady o tvarech broušených drahých kamenů nebo o napodobeninách a umělých drahokamech.

V rodině říkali Karlovi Reslovi domácky „Karda“ a mezi sousedy se z ne úplně zřejmých důvodů rozšířila jeho přezdívka „Káka Resl“. 2. srpna roku 1888 se oženil s Marií Černohouzovou (1867–1944), dcerou nájemce hostince čp. 9 na Hrubém Rohozci. Za svědky jim na svatbu šli hruborohozecký sládek Vojtěch Král (1832–1897) a turnovský obchodník s drahými kameny František Šlehta (1855–1927). 18. října 1890 se Karlovi a Marii Reslovým narodil syn Václav. Společně bydleli v domě čp. 30 v Hruštické ulici (dnes ulice 5. května). Na počátku 20. století si ve stejné ulici koupili dům čp. 499, do kterého se natrvalo přestěhovali.

V roce 1892 byl Karel Resl jedním z iniciátorů ustavení turnovského odboru Klubu českých turistů a stal se jeho prvním jednatelem. Koordinoval vyznačení hlavních výletních cest Českého ráje turistickými značkami a záhy stál v čele dvou významných projektů, a to odkupu zříceniny hradu Frýdštejn do klubového vlastnictví a stavby rozhledny na Kopanině, které se v roce 1894 podařily dotáhnout do úspěšné realizace.

Byl to právě on, který na slavnosti otevření kopaninské rozhledny 3. června roku 1894 dostal od stavitele klíč k jejímu zpřístupnění.

Karel Resl byl zároveň jedním z neaktivnějších členů tělocvičné jednoty Sokol Turnov, do které vstoupil v roce 1883. Od února roku 1886 do září roku 1887 byl jmenován jednatelem jednoty. Za jeho jednateleství se z místního Sokola stal reprezentativní spolek, do kterého přivedl 129 nových členů.

S přestávkami zasedal ve výboru jednoty a staral se o stavební fond na vybudování plnohodnotného tělocvičného sálu se zázemím – sokolovny. V roce 1895 se stal jednatelem stavebního odboru jednoty. V letech 1896 až 1898 se zúčastnil veškerých předběžných prací pro stavbu vlastní tělocvičny a téměř denně ve svém volném čase dohlížel na její budování. Vytrvalým dozorem a odbornou správou stavebního fondu měl zajistit úspěšný průběh prací. Na slavnostním otevření 28. a 29. května roku 1898 předal symbolicky hotovou sokolovnu starostovi jednoty Matěji Kot'átkovi (1858–1935) a odevzdal ji veřejnosti k užívání. V roce 1902 byla do menšího sálu sokolovny přemístěna studentská noclehárna Klubu českých turistů, kterou mohla na svých cestách bezplatně (později za drobný poplatek) využívat cestující mládež. Karel Resl byl pověřen řízením noclehárny a jakožto dozorce se zde několik let staral o pohodlí příchozích studentů.

V roce 1903 byl dosazen na pozici předsedy turnovského odboru Klubu českých turistů a funkci zastával svědomitě až do své smrti v roce 1919. Turistiku v Českém ráji se snažil propagovat vydáváním letáků a plakátů, přípravou hromadných klubových výletů nebo pořádáním přednášek. Od roku 1909 organizoval kurzy pro hoteliéry, hostinské, pronajímatele letních bytů a průvodce cizinců – například na Malé Skále, v Rovensku pod Troskami, ve Třtí u Sychrova nebo v Dařenicích u Loukova. Na kurzech, kam byli zváni i delegáti ostatních odborů KČT, turistických organizací a okrašlovacích spolků, přednášel o účelu a významu turistiky. Od roku 1910, kdy turnovský odbor KČT mohl vydávat koncese

pro průvodce, byl členem komise, která uchazeče zkoušela ze znalosti turistických cest.

Aktivně se angažoval i v dalších kulturních a dobročinných spolcích v Turnově. Záslužnou činnost vykonával v sociálním spolku Stůl pravdy, který se ve městě staral mimo jiné o teplou stravu pro děti z chudých poměrů. Od založení spolku

roku 1888 byl jeho horlivým členem a v roce 1901 byl zvolen jednatelem. Byl rovněž členem obecního zastupitelstva a na radnici byl činný v různých výbo-
rech včetně výboru Městské spořitelny.

Při stavbě novorenesanční budovy spořitelny na náměstí v letech 1906 a 1907 dělal dohlázele řádného průběhu prací. Za první světové války se stal předsedou turnovské aprovizční komise, která pro civilní obyvatelstvo zajišťovala nouzové zásobování potravinami.

Karel Resl umřel 31. ledna roku 1919 ve věku 59 let na srdeční vadu spojenou s cukrovkou.

Poslední rozloučení se konalo 2. února, kdy byl za účasti zástupců škol, města, okresu, spolků, korporací a širší veřejnosti pochován na hřbitov při chrámu Narození Panny Marie v Turnově.

/ Antonín Mojsl, Muzejní čtvrtletník

pozdní sběr

JILEMNICE – Valná hromada městské společnosti Sportovní centrum Jilemnice dnes vybrala vítěze zakázky na obnovu venkovního koupaliště v Jilemnici na Semilsku. Bez venkovního koupaliště je pětapůltisícové město přes 15 let, po opravě bude mít formu přírodního biotopu.

Zájem o zakázku projevily dvě firmy, lepší nabídku předložila semilská společnost MBQ. Vyhrála s cenou přes 62 milionů korun bez daně.

S výslednou cenou je starosta Daniel Hlaváč spokojený. „Je pod projektovou cenou,“ uvedl. Radnice očekávala nabídky kolem 64 milionů bez daně. Pokud se proti výsledkům soutěže nikdo neodvolá, smlouvu s vítěznou firmu uzavře městská společnost v listopadu.

Firmu pro obnovu koupaliště se podařilo Jilemnici vybrat na druhý pokus, napoprvé se do soutěže nikdo nepřihlásil. Pomohlo zmírnění kvalifikačních podmínek. „Většina z toho se týkala referencí na technologie,“ dodal Hlaváč. Areál venkovního koupaliště na jižním okraji města u říčky Jilemka je mimo provoz od roku 2007. V nevyhovujícím stavu bylo už tehdy zázemí a dlouhodobě špatná byla i kvalita vody ke koupání. Po rekonstrukci půjde o koupaliště biotopového typu s čištěním vody přírodní cestou. Na jeho vybudování bude mít firma MBQ deset měsíců od převzetí stanoviště. V ideálním případě by tak Jilemnice měla mít znovu venkovní koupaliště na konci léta příštího roku. Vodní plocha pro koupání bude mít na délku skoro 70 metrů a na šířku 25 metrů. Bude rozdělená na brouzdaliště, neplaveckou a plaveckou část s maximální hloubkou 2,6 metru. Asi největší atrakcí bude 60 metrů dlouhý a devět metrů vysoký tobogan. Bude tam i hřiště pro plážový volejbal a hřiště pro děti.

/ Genus

